

Basmul

Basmul este o creație populară în proză de mari dimensiuni în care se povestesc întâmplări cu caracter fantastic la care iau parte personaje cu însușiri supranaturale reprezentând forțele binelui și ale răului.

Creația ... este un basm și are trăsături prin care se deosebește de alte specii literare.

1. Basmul are o structură tradițională: întotdeauna se povestesc anumite întâmplări la care iau parte aceleași tipuri de personaje.
2. Întâmplările se petrec întotdeauna demult, într-o împărăție.
3. Orice basm are o formulă tipică, de început, „a fost odată ca niciodată...”, ce marchează intrarea într-o lume fabuloasă în care totul este posibil.
4. Orice basm începe cu o lipsă: ...
5. Apariția eroului este precedată întotdeauna de alte încercări nereușite: ...
6. Personajul principal al basmului este întotdeauna un tânăr cu însușiri deosebite pe care nu le dezvăluie de la început. El pleacă într-o călătorie inițiativă, pe parcursul căreia întâlnește niște obstacole pe care le depășește rând pe rând.
7. Acțiunea basmului se petrece întotdeauna pe două tărâmurii: în lumea noastră și pe tărâmul celălalt unde totul este posibil.
8. Forțele binelui se înfruntă întotdeauna cu forțele răului, aparent mai puternice și mai numeroase, pe care le învinge, demonstrându-se astfel încrederea omului din popor în victoria binelui.
9. Personajul de basm are niște ajutoare: unele aparțin lumii reale, altele aparțin lumii fantastice. El are întotdeauna de îndeplinit o misiune. Împlinirea ei nu înseamnă sfârșitul întâmplărilor.
10. Trăsătura definitorie a basmului constă în prezența elementelor fantastice. Apar astfel întâmplări fantastice, personaje fantastice, personaje umane cu însușiri supranaturale și obiecte fantastice.
11. În orice basm apare falsul erou sau impostorul: ...
12. Adevărul iese întotdeauna la iveală, vinovații sunt pedepsiți și totul se termină cu o nuntă.

În ceea ce privește construcția basmului, trebuie menționată gradarea acțiunii care crește treptat în intensitate.

Basmul povestește niște peripecii fantastice din care se desprinde concepția de viață a poporului. Basmul este în același timp poezia dorințelor împlinite pentru că tot ce nu este posibil în lumea reală devine realizabil în basm.

Stilul se caracterizează prin oralitate, realizată prin mai multe mijloace artistice: cuvinte și expresii populare(...), regionalisme(...), propoziții interogative și exclamative(...) și dialoguri(între ... și ...).

Basmul se încheie cu o formulă tipică, ..., ce marchează ieșirea din lumea fantastică.

Este utilizat limbajul popular în variantă solemnă. Limba basmului se caracterizează prin energia și simplitatea expresivității.